

Liber Secundus.

De Paraferna.

Capitulum. xliv.

Paraferna qd.

Araferna sunt omnia bona mobilia; q̄ mulier h̄z extra dotē. vt
vestes, lectisteria, clenodia t̄c. t̄ dicuntur a para qd̄ ē iuxta
t̄ ferna dos quasires iuxta dotē. Sed ē alia via q̄ videtur eē
sanior inter has oēs. Q̄ si vxor p̄moritur: t̄c vir seruat dotē t̄ dona
tionē ad dies suos non peiorando nec alienando etiā liberis extanti
bus vel nō. Cum dote at̄ quā vxori de derat disponit, p̄ut vult: q̄ es
bi vacat nisi alr̄ pactis t̄ quentionibus sit statutum. Eo vo mortuo
reuertitur donatio ad p̄frem vel ad m̄rem vxoris vel ad alios cōun
ctos, a q̄bus aduenit si extant, si nō extant: tunc vacat ciuitati. Alia
q̄suetudo est. Si unus viugum nō extantibus liberis moritur intē
status, tunc reliqu⁹ seruat dotē t̄ donationē cuž parafernis pleno ui
re. Et nota q̄ oē ius qd̄ h̄z dos hoc idez h̄z paraferna. Sciendū q̄
multiplices sunt impēse in res dotales. vt necessarie vtiles t̄ volun
tarie, p̄mas duas impēas heredes iſtituē tenētur. Tertia at̄ impē
sam si cā dilatiōis eā fecit, illa nō restituitur ei. Nota etiā, q̄ mulier
in dote p̄fertur omnib⁹ creditorib⁹, p̄oribus t̄ posteriorib⁹ nō h̄siti
bus hypotecā exp̄ssam in donatiōe ppter nuptias: ymō mulier i pa
rafernali bus prefertur etiā creditoribus habentibus tacitam v̄l ex
pressam hypotecam id est pignus immobile t̄c.

Per testamentū acquiruntur res. Cap. XLIII

Cquiruntur nob̄ res etiā iure ciuii p̄ testm̄ t̄ ab intestat reo
a licta. Et primo videndum de testō. Quid sit testamentum
t̄ vnde dicatur. Quot sunt species eius. Quot requiruntur
in testamenti factione. Quomodo iſfirmantur testamenta. Quomo
do t̄ quot modis iſfirmantur. Se primo testm̄ est voluntatis libe
re t̄ sane mentis iusta sententia de eo quod quis post mortem suam
fieri vult cum institutiōe heredis: Dixi voluntatis libere, q̄ si quis
cogeretur non valeret testamentum etiā si iuramento firmaret ipm̄
non velle mutare, dixi sane mentis: quia licet eger sit corpore; inco
lūmis tamen ratione. Dixi iusta sententia id est legittima dispositio
de rebus mobilibus t̄ immobilibus. Dixi de eo quod quis p̄ mor
tem suam fieri vult: scilicet de vniuerso patrimonio: quia nemo po
test in parte testari: et quia ante mortem nemo potest sibi ex aliquo
testamenti ius vendicare, dixi cum heredis institutione: quia here
dis institutio est caput t̄ fundamētum toti⁹ testamēti. Et ē institutio
alicui⁹ in locum suum statutio. q̄ persona defuncti t̄ hēdis vna cēsen
tur. Br̄ ante testm̄, q̄si testatio metis, i. voluntatis: nō tñ q̄libet: s̄
solum illa que hereditates disponit: t̄ illa est mutatoria v̄l q̄ ad ex

Testm̄ quid.

Heredis insti
tutio quid
Institutio qd̄
Testamētū vñ

Fo.XXI.
Summe Raymundi Deiture rerum.

tremum vite; etiam si de non demutando pactum vel iuramentum interuenerit. Quae autem sunt species testamenti; una dicitur nuncupativa que fit per verba, alia inscriptis vel per instrumentum. H[ic] non est differentia si scribatur in tabulis vel papyro vel pergamo dummodo testibus signetur vel sigillis muniatur.

Spes testame
ti due

De testamentū faciēdū q[uod] requirūtur. La.XLV.

In factio[n]e testamenti necessario nouem requiruntur. Unde
versus. Quisquid qui quantum quod cui cur quō quando.
Et de omnibus per ordinē est dicendum. Testamentum po
test facere omnis homo: exceptis personis. xv. Versus.

In testi factio[n]
requirūt noue

Testari nequeunt impubes: religiosus.

Filius familias: morte damnatus: et obses.

Prodigus: et stultus: dubius: seruus: furiosus.

Crimine damnatus: cum muto: surdus: et ille,

Qui maiestate lesit: sic cecus et ipse

Glosa. Impubes. i. minor annis masculus vel semina: q[uod] usum di
scretionis no[n] habet, etiam q[uod] heredem non habet quē in testamēto
d[icitu]r instituere. Religiosus. i. q[ui]libet regularis q[uod] professionē fecit: q[uod] a nil
h[ab]et p[ri]mū. Totum em̄ dedit cum se deo obtulit. Autem heremite et
alijs solitariā vitā ducentea p[ot]est testari q[uod] abdicationē suaq[ue] rex non
fecerūt. Clericiq[ue] seculares de h[ab]ijs q[uod] intuitu p[er]sonae sue h[ab]ent. Et si l[ib]er de
b[en]eficijs no[n] curatis b[ut] testari p[ot]est. De bonis at ecclie de rebus immo
bilibus nihil testari p[ot]est. De mobilib[us] p[ot]est dare cognatis suis et p[er]
ximis et famul[is] paupibus q[ue] et infirmis secundum eoz necessitatē. Filius fa
milias testari no[n] pot nec de p[ro]ectitia: nec de aduentitia: q[ui]tum cun
q[ue] parētes eis admittunt. Non h[ab]et q[uod] testimoniū ex libero testantis arbi
trio p[ro]cedit. H[ab]et vero sunt in p[ar]tate aliorū no[n] sua. Si autem filius familias
pubes miles vel studēs facit fuerit. t[em]c[on] ei p[er]missum ē de armata vel lit
terata, militia. i. de castrēsi peculio vel q[ui]si castrēsi testimoniū facit: q[uod] i his
siles sunt p[ro]familias. Bonatōes t[em]c[on] p[ot]est facere parētib[us] p[re]sentētib[us]
q[uod] donatio sapit nām h[ab]et. Ipsi at h[ab]ere p[ot]est parētibus p[ro]mittētib[us]
Bixi morte damnatus etiā p[er]ter q[ui]dculq[ue] malefitium no[n] pot te
stari: q[uod] q[uod] vitā p[er]ter malefitium pdit etiā dispōne de reb[us] suis pdit
Bixi obses. Qui pro capto datur non pot testari: q[uod] in p[ar]tate aliena
no[n] habet voluntatē. Item, prodigus cui administratio bonorum suo[rum]
est a iudice interdicta no[n] potest testari: q[uod] rerū suarū nullā h[ab]et p[ar]tate
Itēstultus id est mente captus no[n] pot facere testimoniū q[uod] discretionem
no[n] h[ab]et. Dubius sc̄z in fide vel hereticus testimoniū facere non potest. q[uod]
omnia bona sua in manibus principum sunt quorum esse dicuntur.

Quindecim p[er]
sonae no[n] possunt
testari.